12 de maig: Beat Àlvar del Portillo, bisbe

Text de l'Evangeli (*Jn* 10,11-16): En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui va a jornal, el qui no és pastor ni amo de les ovelles, quan veu venir el llop les abandona i fuig; llavors el llop se n'apodera i les dispersa. És que ell va a jornal i tant se li'n dóna de les ovelles. Jo sóc el bon pastor: conec les meves ovelles, i elles em coneixen a mi, tal com el Pare em coneix, i jo conec el Pare. A més, jo dono la vida per les ovelles. Tinc encara altres ovelles que no són d'aquesta pleta; també aquestes cal que jo les meni, i escoltaran la meva veu, i es farà un sol ramat i un sol pastor».

«El bon pastor dóna la vida per les ovelles»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui l'Església celebra la memòria del beat Àlvar del Portillo tot coincidint amb l'aniversari de la seva Primera Comunió. La data escollida per a celebrar litúrgicament aquest sant pastor, el 12 de maig, no és casual: visqué enamorat de Jesús-Eucaristia, des de petit fins a l'etapa de venerable bisbe.

Com a «bon pastor que dóna la seva vida per les ovelles» (Jn 10,11), en una carta pastoral (de l'any 1986) descriví la santa missa amb gran bellesa i realisme: «No ens hem d'acostumar mai a celebrar o a participar en el Sant Sacrifici! Un ànima de fe reconeix en el Sacrifici de l'altar el portent més extraordinari que es du a terme en aquest món nostre». El més important! Àlvar mai no s'acostumà a viure la missa, ni quan era laic ni quan fou sacerdot i bisbe.

En un període difícil de la seva vida, incorporat a un campament militar de preparació d'oficials, reeixí a obtenir permís per tal d'assistir a missa. Per a la qual cosa havia d'alçar-se molt abans que els seus companys, anar —tot caminant un llarg camí— fins l'església d'un llogaret i tornar a temps. Era ple hivern, amb un fred insuportable. El beat Àlvar no solament va perseverar en el seu propòsit, sinó que al final d'aquell període de campament una quarantena de companys seus l'acompanyava en aquell heroic acte de pietat.

En la citada carta pastoral continuava dient: «Assistir a la Missa —per als sacerdots, celebrar-la—, significa tant como deslligar-se dels llaços caducs de lloc i de temps, propis de la nostra condició humana, per tal de situar-nos en la cima del Gòlgota, junt a la Creu on Jesús mor pels nostres pecats».

El Gòlgota!... Déu li concedí al beat una mena de “premi” especial al final de la seva vida: era l’any 1994 quan, finint el seu pelegrinatge a Terra Santa, tingué la dita de celebrar missa en l’anomenat “Cenaculino” (molt proper al Cenacle de Jesús), amb gran emoció i pietat. Era el darrer acte d’aquell pelegrinatge. Poques hores més tard, just després d’arribar a Roma, Déu el cridà a la seva presència, ple de goig per l’experiència viscuda en aquelles darreres hores i dies. De fet, en conèixer aquests detalls, el propi Joan Pau II va dir: «Quina sort!».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La fidelitat que Déu ens exigeix, i que ens fa feliços, no consisteix en la fidelitat del qui mai no cau sinó en la del qui sempre s’alça, amb la mirada fita al Cel» (Beat Àlvar del Portillo)

- «El beat Àlvar del Portillo ens ensenya que la santedat és a l’abast de tots. La seva vida ens mostra que la fidelitat a Déu en les petites coses quotidianes és el que fa gran la nostra existència» (Francesc)

- «Damunt la terra, l’Església està dotada d’una santedat autèntica, però imperfecta. En els seus membres, la santedat perfecta encara cal adquirir-la. Proveïts de mitjans de salvació tan abundosos i tan grans, ‘tots els qui creuen en el Crist, qualssevol que siguin llur condició i estat de vida, són cridats per Déu, cadascun pel seu camí, a una santedat la perfecció de la qual és la mateixa del Pare’ (Concili Vaticà II» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 825)